

Ο μαθητής κι ο δάσκαλος που γιορτάζουν αύριο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Οι Όσιοι Βαρσανούφιος και Ιωάννης έζησαν κατά τον 4ο αιώνα μ.Χ. Έταν και οι δύο μοναχοί, δεύτερος, μαθητής του πρώτου. Έταν φημισμένοι για τον ασκητικό βίο και την αγιότητά τους και γνώριζαν άριστα την διδασκαλία της Εκκλησίας. Γι' αυτό συνέγραψαν και βιβλίο στο οποίο διατυπώνονται διάφορες ερωτήσεις και απορίες και δίδονται απαντήσεις με σκοπό το φωτισμό των πιστών. Το βιβλίο αυτό εκτυπώθηκε, κατά τον Συναξαριστή του Αγίου Νικοδήμου, στη Βενετία.

Ο Όσιος Βαρσανούφιος κοιμήθηκε με ειρήνη πριν τον Όσιο Ιωάννη, στον οποίο ο Θεός χάρισε το προφητικό και θαυματουργικό χάρισμα. Περί αυτού άκουσε και ο αυτοκράτορας Μέγας Θεοδόσιος (379 – 395 μ.Χ.) και τον είχε σε πολύ σεβασμό και τιμή.

Ο Όσιος Ιωάννης ασκήτευε στα μέρη της Θηβαΐδος, σε τόπο ψηλό και απομακρυσμένο, αλλά η φήμη του εξαπλώθηκε γρήγορα και πλήθος πιστών προσέτρεχε κοντά του, για να ζητήσει τις πνευματικές συμβουλές του και την γιατρεία από τις ασθένειες. Τον επισκέπτονταν και άλλοι Πατέρες και Ασκητές, που είχαν τον πόθο να ακούσουν τις συμβουλές του και να δεχθούν την ευλογία του. Εκείνος τους υποδεχόταν με πολλή ταπεινοφροσύνη, λέγοντας ότι δεν ήταν τίποτε, ώστε να αξίζει να υποβάλλονται σε τέτοιο κόπο προς συνάντησή του. Ούτε έλειπαν από το ερημητήριό του οι αναχωρητές. Μελετούσαν μαζί, συνέψαλλαν και συζητούσαν πνευματικά θέματα, προς δε τους νεότερους έδινε πατρικά τις σοφές νουθεσίες του. «Σεις βέβαια», τους έλεγε, «θα νομίζετε πως κατορθώσατε κανένα μεγάλο πράγμα με το να εγκαταλείψετε τον κόσμο. Αφήσατε οικίες ίσως, και χρήματα και κτήματα και περιουσία. Αλλά αφήσατε και τον πόθο της αμαρτίας; Εδώ είναι το σπουδαίο, διότι αυτή είναι ο κόσμος. Ήλθαμε στην ησυχία. Αλλά είναι πράγματι κτήμα μας η ησυχία μας αυτή; Μήπως ανάβουν μέσα μας ακόμη επιθυμίες της σάρκας; Μήπως μα τυραννούν κοσμικές ανησυχίες ή εγωισμοί ή ζήλιες, φθόνοι και ενθυμήσεις φλογερές των θέλγητρων της κοσμικής ζωής; Μήπως το σώμα μας μένει στην έρημο, αλλά ο κόσμος είναι ολόκληρος μέσα στην ψυχή μας; Και προ πάντων, αδελφοί μου, ας φυλαττώμεθα από την υπερηφάνεια. Ξέρετε εσείς κάτι περισσότερο ανόητο από την υπερηφάνεια; Εγώ δεν ξέρω. Τι είναι αρετή; Το γνωρίζετε. Είναι Αυτός ο Θεός. Η υπερηφάνεια, αδελφοί, όχι μόνο δεν μας φέρνει ψηλότερα, αλλά και μας γκρεμίζει ολότελα. Διότι μας τυφλώνει και μας σπρώχνει ώστε να μας καταστρέψει. Η υπερηφάνεια φίλοι μου, τι άλλο είναι παρά μία κυριαρχία του Σατανά στην ψυχή μας. Ταπείνωση, λοιπόν, αδελφοί μου! Ταπείνωση, όσο περισσότερο μπορούμε. Αυτή είναι η ασφάλειά μας, αλλά και η ύψωσή μας και αυτή μας αποδίδει στη φιλία του Θεού». Τέτοιες συμβουλές εξέρχονταν από το γλυκύ στόμα του μεγάλου Ασκητού και εισέρχονταν στις ψυχές ως καθαρά ύδατα, τα οποία καθαρίζουν, δροσίζουν και γονιμοποιούν.

Και έφτασε ο Άγιος Ιωάννης σε βαθύτατο γήρας. Προείδε δε το θάνατό του τρεις ημέρες πριν αυτός συμβεί. Ο Μέγας Ασκητής κοιμήθηκε οσίως με ειρήνη αναπαυόμενος στην αγκαλιά του Ουρανίου Πατρός.